

Dosarul nr. 2ra-1280/17

Instanța de fond: Judecătoria Centru mun. Chișinău – C. Roșca

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – M. Ciugureanu, A. Minciuna, L. Popova

Î N C H E I E R E

28 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența
Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului, declarat de Vladimir Voronin în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Vladimir Voronin împotriva Aureliei Frunză, intervenient accesoriu notarul public Adelina Bumbu cu privire la anularea contractului de vânzare-cumpărare, cu repunerea părților în poziție inițială,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2017, prin care s-a respins apelul depus de Vladimir Voronin, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 01 aprilie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 04 iunie 2013 Vladimir Voronin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Aureliei Frunză, intervenient accesoriu notarul public Adelina Bumbu cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. 77, str. Grenoble, 161/5, mun. Chișinău și repunerea părților în poziția inițială (vol. I, f.d. 6-10).

În motivarea acțiunii reclamantul a susținut, că împreună cu soția sa au decis că după decesul lor toată averea succesorală să fie transmisă nepoatei Aurelia Frunză, referindu-se în primul rând la apartamentul nr. 77, compus dintr-o odaie locativă, situat pe str. Grenoble 161/5, mun. Chișinău, iar cea din urmă să aibă grijă de ei până la decesul lor, fapt care i-a fost comunicat pârâtei. La 05 noiembrie 2009 a încheiat cu Aurelia Frunză contractul de vânzare-cumpărare a bunului imobil litigios, deși de facto, dorea încheierea unui contract de înstrăinare a bunului imobil cu condiția

întreținerii pe viață. Ulterior, la 09 noiembrie 2009 a încheiat un contract de comodat, prin care Aurelia Frunză i-a transmis în folosință gratuită apartamentul dat pe un termen de 20 ani. Deși intenția sa a fost de a încheia cu pârâta un contract de înstrăinare a bunului imobil cu condiția întreținerii pe viață, a mers în întâmpinarea pârâtei, care se afla peste hotarele țării, și avea temerea că contractul ar fi fost mai ușor de anulat pe motiv că, nu își îndeplinește obligațiile contractuale, astfel a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. 77, str. Grenoble 161/5, mun. Chișinău. Reclamantul a menționat, că la încheierea contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. 77, str. Grenoble 161/5, mun. Chișinău, s-a convenit la un preț de 168 485 lei, care au fost transmiși de pârâtă în rate. Mai mult ca atât, în mare parte mijloacele bănești, care au fost primite de la pârâtă au fost investite în întreținerea și repararea capitală a apartamentului din litigiu. Contractul de vânzare-cumpărare nr. 9683 din 09 noiembrie 2009 nu reprezintă decât o aparență juridică și implică o neconcordanță între voința reală și voința declarată. Voința sa fiind de a încheia cu pârâta un contract de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață și nicidecum un contract de vânzare-cumpărare.

Prin hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 01 aprilie 2016 a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de către Vladimir Voronin ca neîntemeiată (vol. I, f.d. 178, 187-190).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2017 s-a respins apelul declarat de Vladimir Voronin, s-a menținut hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 01 aprilie 2016 (vol. I, f.d. 223, 224-229).

La 03 mai 2017 Vladimir Voronin a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2017, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii integrale (vol. II, f.d.1-11).

În motivarea cererii de recurs recurenta a invocat că instanțele de judecată au interpretat în mod eronat legea și în acest sens au aplicat eronat normele de drept material și nu au examinat integral probele anexate la dosar.

La 23 iunie 2017 notarul public Adelina Bumbu a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului (vol. II, f. d. 38).

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 01 februarie 2017, expediată la cererea lui Vladimir Voronin prin intermediul oficiului poștal la data de 07 martie 2017, confirmare despre recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsește (vol. I, f.d.231).

În aceste circumstanțe recursul, depus la data de 03 mai 2017, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Vladimir Voronin este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Vladimir Voronin indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a II - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea lucrurilor pe când în recursul declarat de către recurentei asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Vladimir Voronin ca fiind inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin.2, 433 lit. a), 440 alin.1 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Vladimir Voronin, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas